

правна личност која има сувереност, за разлику од њених чланица које нису суверене, већ само уживају одређени степен самосталности у вршењу послова из своје надлежности. Поред ова два облика, федерализма постоје или, боље рећи, постојали су и други облици удруживања посебних држава у једну заједничку творевину а такве су и малопре поменуте државне уније. Оне су постојале у два облика и то као персоналне и реалне уније, при чему су ове персоналне представљале удруживање више држава под круном заједничког шефа државе (таква је била рецимо Унија Енглеске и Хановера под хановеранском круном од 1714-1837. год.), док је стварна или реална заједница чвршћи облик повезивања двеју или више држава јер поред заједничког шефа државе, монарха, имају и друге заједничке органе или врше друге заједничке послове – одбрану, спољну политику и сл. (то је случај са Аустроугарском крајем XIX века).

а) Конфедерација (савез држава)

Конфедерација представља најслабију, најлабавију форму федерализма и она се историјски појавила пре федерације. То је био први степен у повезивању и удруживању држава, да би се временом показало да је то слаба и привремена заједница која се претворила или у савезну државу или просту државу. Конфедерација у ствари и није држава па је и погрешно сврставати њу и федерацију у исти род – сложену државу с обзиром да је она само савез међу државама. Конфедерација представља државни савез који стварају суверене и независне државе и оне ту сувереност и независност задржавају и после ступања у конфедерацију. Конфедерација се као државни савез установљава уговором између држава па је зато она уговорна заједница. Као таква, конфедерација нема неку вишу власт од власти удружених држава, него има само онолико власти колико удружене државе на њу пренесу од своје власти. Ова заједница држава или савез није правна личност, него правни однос који се успоставља уговором или конфедералним пактом који потписују све чланице и који их обавезује све док то желе, с тим да увек могу да иступе из ове уговорне заједнице. Пошто није држава, конфедерација и нема сопствене органе власти, него се конфедералним пактом ствара један конфедерални орган у виду скупштине (Диета) у којој су подједнако заступљене све државе чланице. Овај орган доноси одлуке на принципу једногласности па тако свака држава чланица располаже правом вета на одлуке које доноси тај заједнички конфедерални орган. Конфедерација се у пракси показала као лабави облик федерализма, као слаба заједница која је пропала зато што је то био савез потпуно